FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 26 september 2002 [1]

1. Republiken Italien har med stöd av artikel 230 första stycket EG begärt att domstolen skall delvis ogiltigförklara kommissionens beslut 2000/197/EG av den 1 mars 2000 om ändring av beslut 1999/187/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) för räkenskapsåret 1995 [2].

2. Republiken Italien har motsatt sig det omtvistade beslutet i den del Republiken Italien påförts fem olika finansiella korrigeringar avseende utgifter som deklarerats för räkenskapsåret 1995. Dessa utgifter avser förvaltnings- och kontrollkostnader för offentlig lagring av spannmål. Följande korrigeringar har påförts:

— Finansiella punktkorrigeringar på 3 358 746 955 ITL, 807 967 249 ITL och 22 116 046 015 ITL för utgifter avseende kostnader för lagring av durumvete.

— Finansiella punktkorrigeringar på totalt 54 518 294 818 ITL för utgifter avseende kostnader för lagring av durumvete.

— En finansiell korrigering på 1 923 101 478 ITL, vilken motsvarar beloppet för den säkerhet som skulle ha ställts i samband med en försäljning av durumvete till Algeriet.

— En finansiell korrigering på 9 965 368 843 ITL, vilken motsvarar värdet av de skillnader som konstaterats i lagret av vete, korn och majs mellan slutet av räkenskapsåret 1994 och början av räkenskapsåret 1995.

— En finansiell korrigering på 2 502 127 250 ITL, vilken motsvarar beloppet på de korrigeringar som verkställts av kommissionen i en månatlig preliminär deklaration avseende vete, korn och majs.

1 — Originalspråk: franska.

2 — EGT L 61, s. 15 (nedan kallat det omtvistade beslutet).

3. Republiken Italien har även ifrågasatt kommissionens beslut att inte tilldela Republiken Italien ett belopp på 11 952 457 079 ITL för avräkningen av fakturor avseende spannmål i offentliga lager.

4. Skälen till de genomförda korrigeringarna har sammanställts i den sammanfattande rapporten om resultatet av kontrollerna för avslut av garantisektionens vid EUGFJ räkenskaper för räkenskapsåret 1995 [3]. I det följande skall jag i tur och ordning undersöka de särskilda omständigheterna beträffande dessa olika korrigeringar (punkterna I—VII).

I — Punktkorrigeringarna på 3 358 746 955 ITL, 807 967 249 ITL och 22 116 046 015 ITL för utgifter avseende kostnader för lagring av durumvete

A — *Bakgrund*

5. Vid en kontroll som utfördes på plats konstaterade kommissionen, vad gäller interventionslagret av durumvete, betydande skillnader mellan den årliga deklarationen som lämnats från de italienska myndigheterna för räkenskapsåret 1995 och det verkliga lagret. Med stöd av tillgängliga uppgifter beslutade kommissionen att

— minska de deklarerade utgifterna avseende budgetposten 1011.003 med 3 358 746 955 ITL,

— minska de deklarerade utgifterna avseende budgetposten 1012.003 med 807 967 249 ITL, och

— höja de deklarerade utgifterna avseende budgetposten 1013.003 med 22 116 046 015 ITL.

B — *Republiken Italiens skäl*

6. Republiken Italien har framhållit att den omtvistade korrigeringen är rättsstridig.

3 — Dokument nr VI/6462/98, den konsoliderade versionen av den 12 januari 1999 (nedan kallad den sammanfattande rapporten) (se bilagda utdrag i bilaga 1 i svaromålet).

Till stöd för sin ståndpunkt har Republiken Italien åberopat följande skäl. [4]

"... kvantiteten lagrad spannmål, såsom den återställts den 1 oktober 1994 (eller i början av räkenskapsåret 1995), uppgick till 715 241,791 ton och var fördelad på följande sätt:

Lager upprättat den 1 oktober 1994 (på grundval av inventeringskontroller)
639 282,836 ton

+ Lager hos företaget Casillo
91 664,845 ton

+ Lager hos företaget Federconsorzi
117,980 ton

+ Lager hos företaget Molini Nuova Daunia 7 681,500 ton

Minus saknade kvantiteter hos företaget CO.GE.A 23 505,900 ton

Lager den 1 oktober 1994
715 241,251 ton

Kommissionen har beträffande detta lager, som deklarerats av de italienska myndigheterna, påpekat att det var 174 640,558 ton större än det lager som tidigare hade angetts i tabeller vid EUGFJ från den 30 september 1994 (den tidpunkt som motsvarade slutet av räkenskapsåret 1994), vilket motsvarade 540 601,233 ton. Enligt kommissionen var förklaringen till denna skillnad att de italienska myndigheterna hade ökat lagret med 198 146,458 ton och gjort en motsvarande minskning av samma lager med 23 505,900 ton.

Det skall oberoende av de skäl som har rättfärdigat de enskilda korrigeringarna som verkställts, påpekas att kommissionen — trots att kommissionen senare har bekräftat den negativa korrigeringen — i skrivelse nr 4014 av den 9 februari 2000 har meddelat att man accepterat höjningen på 174 640,558 ton av lagret av durumvete för räkenskapsåret 1995.

Den ståndpunkt som kommissionen givit uttryck för medför en obehörig vinst till

4 — Se ansökan (s. 2 och s. 3).

förmån för kommissionen, eftersom de olika lagerkostnader som den italienska staten har åberopat avser nämnda lager för hela räkenskapsåret 1995.

...

Den föreslagna negativa korrigeringen skall följaktligen ogiltigförklaras med ett belopp på 26 282 760 219 ITL."

C — *Bedömning*

7. Det skall erinras om att varje ansökan enligt artikel 38.1 c i rättegångsreglerna för domstolen skall innehålla uppgifter om tvisteföremålet och en kort framställning av grunderna för talan. Enligt domstolens fasta rättspraxis [5] skall dessa uppgifter vara tillräckligt klara och precisa för att göra det möjligt för svaranden att förbereda sitt försvar och för domstolen att avgöra målet, i förekommande fall utan tillgång till andra uppgifter. För att garantera rättssäkerheten och en riktig rättsskipning krävs, för att en talan skall kunna tas upp till sakprövning, att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på i varje fall kortfattat, men på ett sammanhängande och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan.

8. I förevarande mål uppfyller emellertid inte ansökan dessa minimikrav.

9. Det är inte möjligt att utifrån vad Republiken Italien har gjort gällande tydligt identifiera de omständigheter och rättsregler som talan om ogiltigförklaring grundar sig på. Även om det är riktigt att kommissionen har kunnat framföra sitt försvar med framgång tack vare sin kännedom om handlingarna i målet och på grund av sin ställning under det administrativa förfarandet, skall det konstateras att domstolen däremot endast har möjlighet att utöva sin rättsliga kontroll på grundval av de omständigheter som angetts i ansökan. I det här avseendet skall det erinras om att det inte ankommer på domstolen att i sökandens eller hans advokats ställe efterforska och identifiera uppgifter i handlingarna i målet, vilka skulle kunna anses utgöra stöd för de yrkanden som framförts i ansökan. [6]

5 — Se till exempel domstolens dom av den 13 december 1990 i mål C-347/88, kommissionen mot Grekland (REG 1990, s. I-4747), punkt 28, och av den 31 mars 1992 i mål C-52/90, kommissionen mot Danmark (REG 1992, s. I-2187), punkterna 17—19, liksom förstainstansrättens dom av den 6 maj 1997 i mål T-195/95, Guérin automobiles mot kommissionen (REG 1997, s. II-679), punkterna 20—27, av den 29 januari 1998 i mål T-113/96, Dubois et Fils mot rådet och kommissionen (REG 1998, s. II-125), punkterna 29 och 30, av den 20 april 1999 i målen T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 och T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mot kommissionen (REG 1999, s. II-931), punkterna 39—43. Se även förstainstansrättens beslut av den 28 april 1993 i mål T-85/92, De Hoe mot kommissionen (REG 1993, s. II-523), punkterna 20—26, av den 29 november 1993 i mål T-56/92, Koelman mot kommissionen (REG 1993, s. II-1267), punkterna 21—24, och av den 1 juni 1999 i mål T-73/99, Meyer mot rådet och kommissionen (REG 1999, s. II-1739), punkterna 7 och 8.

6 — Se till exempel det ovannämnda beslutet i målet Koelman mot kommissionen, punkt 23.

10. Jag föreslår följaktligen att domstolen förklarar att yrkandet avseende den första korrigeringen inte kan tas upp till sakprövning.

II — Finansiella punktkorrigeringar på 54 518 294 818 ITL för utgifter avseende kostnader för lagring av durumvete

A — *Tillämpliga bestämmelser*

11. Rådets förordning (EEG) nr 2727/75 av den 29 oktober 1975 [7] har till syfte att förverkliga målsättningarna för den gemensamma jordbrukspolitiken för spannmål och särskilt stabiliteten på marknaden. [8] I dess artikel 7 föreskrivs att de interventionsorgan som utsetts av medlemsstaterna skall köpa upp det spannmål som de erbjuds förutsatt att erbjudandena uppfyller vissa villkor vad gäller produkternas kvalitet. [9] För att spannmålen skall godkännas för intervention skall den vara "sund, god och av marknadsmässig kvalitet". [10] Kvaliteten på produkterna fastställs på grundval av ett prov som tas när spannmålen visas för interventionsorgan. [11]

12. De inköps- och lagringsåtgärder som vidtas av interventionsorganen finansieras genom EUGFJ [12] enligt de villkor som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 3492/90 av den 27 november 1990 [13].

13. I denna förordning föreskrivs att de nationella organen skall upprätta årsräkenskaper för varje produkt som är föremål för interventionsåtgärder i form av offentlig lagring. [14] Årsräkenskaperna bör särskilt innehålla uppgifter om utgifterna för lagring av produkterna. I artikel 2 föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att

7 — Förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål (EGT L 281, s. 1).

8 — Fjärde skälet i ingressen.

9 — Denna skyldighet har bibehållits i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål (EGT L 181, s. 21; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 29). Denna förordning har ersatt förordning nr 2727/75 från och med regleringsåret 1993/1994.

10 — Artikel 2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1569/77 av den 11 juli 1977 om fastställande av förfarandet och villkoren för interventionsorganens övertagande av spannmål (EGT L 174, s. 15). Dessa skyldigheter har bibehållits i artikel 2 i kommissionens förordning (EEG) nr 689/92 av den 19 mars 1992 om fastställande av förfarandet och villkoren för interventionsorganens övertagande av spannmål (EGT L 74, s. 18; svensk specialutgåva, område 3, volym 41, s. 118). Denna förordning har från och med den 1 juli 1992 ersatt förordning nr 1569/77.

11 — Artiklarna 3 och 4 i förordning nr 1569/77 i ändrad lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1022/90 av den 25 april 1990 (EGT L 106, s. 11). Denna princip har bibehållits i artikel 3 i förordning nr 689/92.

12 — Se artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 1883/78 av den 2 augusti 1978 om allmänna bestämmelser för finansiering av interventioner genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 216, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 10, s. 84).

13 — Förordning om de faktorer som skall beaktas i årsräkenskaperna för finansieringen av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 337, s. 3; svensk specialutgåva, område 3, volym 35, s. 173).

14 — Artikel 1.1. Se även artikel 4.1 i förordning nr 1883/78.

produkterna förvaras på rätt sätt. Enligt artikel 5 skall svinn och kvantiteter som försämrats kvalitetsmässigt på grund av de fysiska förhållandena vid lagring, transport eller bearbetning eller för lång förvaring bokföras som utlagrade från interventionslagret den dag då svinnet eller kvalitetsförsämringen konstaterades.

14. Tillämpningsföreskrifterna för denna förordning återfinns i kommissionens förordning (EEG) nr 3597/90 av den 12 december 1990.[15] I artikel 2.3 c i förordning nr 3597/90 föreskrivs att om produkten försämrats eller förstörts till följd av dåliga lagringsförhållanden, särskilt på grund av felaktiga lagringsmetoder, skall värdet av produkten redovisas i enlighet med punkt 1. I punkt 1 anges att värdet av de saknade kvantiteterna skall beräknas genom att "kvantiteterna multipliceras med det basinterventionspris för standardkvaliteten som gällde den första dagen i det löpande räkenskapsåret, ökat med 5 procent". I artikel 7 föreskrivs för övrigt att när produkterna inte uppfyller de fastställda villkoren för lagring, skall de aktuella kvantiteterna vid utlagring bokföras som försäljning till uppköpspriset. Bokförda kostnader för inlagring, utlagring, lagring och finansiering för var och en av de underkända kvantiteterna skall dras av och bokföras separat. Lagringskostnader skall beräknas genom att de underkända kvantiteterna multipliceras med det antal månader som förflutit mellan in- och utlagring, med schablonbeloppet och med jordbruksomräkningskursen för uttagsmånaden.

15 — Förordning om bokföringsregler för interventionsåtgärder som innefattar interventionsorganens uppköp, lagring och försäljning av jordbruksprodukter (EGT L 350, s. 43; svensk specialutgåva, område 3, volym 35, s. 250).

B — *Bakgrund*

15. Till följd av en kontroll som utfördes i mars månad 1995 av Consorzio Controlli Integrati in Agricoltura (jordbrukskooperativ för integrerade kontroller, nedan kallat CCIA), har det framkommit att en kvantitet på 122 709,192 ton durumvete, som lagrades i företaget Coop. San Giorgios[16] lagerbyggnader, var av mycket dålig kvalitet.

16. Kommissionen konstaterade att en kvantitet på 84 481,128 ton durumvete inte uppfyllde kraven som uppställs för att interventionen skulle godkännas. Enligt kommissionen hade produkterna varit av dålig kvalitet alltsedan tidpunkten för inköpet. Kommissionen påförde således i enlighet med artikel 7 i förordning nr 3597/90 de italienska myndigheterna en korrigering som motsvarade inköpspriset för de omtvistade kvantiteterna liksom de bokförda kostnaderna för lagring alltsedan början av regleringsåret 1990/1991 till och med slutet av räkenskapsåret 1995.

17. Vad gäller de 38 228,064 ton som återstod, ansåg kommissionen att dessa produkter försämrats till följd av dåliga

16 — Det skall påpekas att i Italien har interventionsorganet Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo (statligt organ med ansvar för interventionerna på jordbruksmarknaden, nedan kallat AIMA) delegerat samtliga förfaranden som rör köp och lagring av spannmål till privata näringsidkare, vilka benämns "enti assuntori" (se den sammanfattande rapporten, s. 89). Företaget Coop. San Giorgio är en av dessa privata näringsidkare.

lagringsförhållanden. Kommissionen påförde således i enlighet med artikel 2.3 c i förordning nr 3597/90 de italienska myndigheterna en korrigering som motsvarade motvärdet för denna kvantitet liksom de bokförda kostnaderna för lagring från och med mars månad 1995 till och med slutet av räkenskapsåret 1995. Det totala beloppet på den aktuella korrigeringen uppgår till 54 518 294 818 ITL.

C — *Förfarandet*

18. Republiken Italien har motsatt sig denna korrigering. Republiken Italien har åberopat följande två grunder:

— Ett åsidosättande av artiklarna 2 och 7 i förordning nr 3597/90.

— En felaktig bedömning vid beräkningen av de omtvistade produkternas kvantitet.

19. Jag skall utreda dessa grunder i tur och ordning.

1. Frågan om åsidosättande av artiklarna 2 och 7 i förordning nr 3597/90

20. Republiken Italien har framhållit att den första kvantiteten på 84 481,128 ton durumvete, vid tidpunkten då den visades upp för interventionsorganet, uppfyllde samtliga krav på kvalitet som uppställs enligt gemenskapslagstiftningen. Republiken Italien har i det här avseendet uppvisat 37 intyg från analyser som genomförts av det privata laboratoriet Consulchimica de Crotone (Italien) [17], vilka intygar produkternas kvalitet vid tidpunkten för lagerhållarens inköp. Republiken Italien har gjort gällande att kommissionen under dessa omständigheter inte har kunnat tillämpa artikel 7 i förordning nr 3597/90 och påföra Republiken Italien kostnaderna för förvärv och lagring från och med tidpunkten då produkterna förvärvades. Kommissionen borde ha tillämpat artikel 2.3 c i förordning nr 3597/90 och endast påfört Republiken Italien motvärdet och kostnaderna för lagring från och med tidpunkten då försämringen av produkterna konstaterades.

21. Innan jag prövar detta argument skall det erinras om de principer som uppställts genom domstolens rättspraxis vad gäller bevisbördan i mål angående avslut av räkenskaper avseende utgifter som finansierats genom EUGFJ.

22. Som bekant finansierar EUGFJ enbart interventioner som har företagits i enlighet

17 — Bilaga B1—B37 i ansökan.

med gemenskapsreglerna inom ramen för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna. Om tvist uppkommer ankommer det på kommissionen att styrka att reglerna om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna har åsidosatts. [18] Kommissionen är således "skyldig att motivera... sitt beslut genom att konstatera att kontroller saknas eller att det föreligger brister med avseende på de kontroller som den berörda medlemsstaten har utfört". [19]

23. Den berörda medlemsstaten kan å sin sida inte vederlägga kommissionens uppgifter utan att stödja sina egna påståenden på omständigheter som visar att det föreligger ett tillförlitligt och funktionsdugligt kontrollsystem. [20] Om medlemsstaten inte förmår visa att kommissionens uppgifter är felaktiga, medför dessa att det finns skäl att ifrågasätta huruvida ett adekvat och effektivt system av övervaknings- och kontrollåtgärder har införts. [21]

24. I förevarande mål har kommissionen åberopat flera omständigheter av sådant slag att de skulle kunna motivera den omtvistade korrigeringen. Det framgår sålunda av handlingarna i målet [22] att den kvantitet på 84 481,128 ton durumvete som lagrades av företaget Coop. San Giorgio inte uppfyllde de krav som uppställs i bestämmelserna i förordning nr 1569/77. Vetet var av dålig kvalitet redan när lagerhållaren förvärvade det. Det framgår även av handlingarna i målet att kommissionens uppgift har fastställts på grundval av det resultat som framgår av analysen av de prov som tagits hos företaget Coop. San Giorgio i mars månad 1995. [23]

25. Liksom kommissionen [24] anser jag att de 37 intyg som Republiken Italien uppvisat inte är av sådant slag att de kan vederlägga denna uppgift.

26. Det skall erinras om att förordning nr 1022/90 ändrade förordning nr 1569/77 från och med regleringsåret 1990/1991 i syfte att understryka nödvändigheten av att oberoendet hos den person som genomför provtagningen av spannmålen säkerställs. I tredje skälet i förordning nr 1022/90 anges uttryckligen att "om interventionsorganet delegerar sina kontrollbefogenheter till en tredje person, skall interventionsorganet kontrollera att denne i förhållande till anbudsgivaren lämnar fullständiga garantier för oberoende".

18 — Se särskilt dom av den 24 mars 1988 i mål 347/85, Förenade kungariket mot kommissionen (REG 1988, s. 1749), punkt 16, av den 19 februari 1991 i mål C-281/89, Italien mot kommissionen (REG 1991, s. I-347), punkt 19, av den 6 oktober 1993 i mål C-55/91, Italien mot kommissionen (REG 1993, s. I-4813), punkt 13, och av den 10 november 1993 i mål C-48/91, Nederländerna mot kommissionen (REG 1993, s. I-5611), punkt 14.

19 — Dom av den 12 juni 1990 i mål C-8/88, Tyskland mot kommissionen (REG 1990, s. I-2321), punkt 23, och av den 28 oktober 1999 i mål C-253/97, Italien mot kommissionen (REG 1999, s. I-7529), punkt 6.

20 — Dom av den 1 oktober 1998 i mål C-242/96, Italien mot kommissionen (REG 1998, s. I-5863), punkt 59, och den ovannämnda domen av den 28 oktober 1999 i målet Italien mot kommissionen, punkt 7.

21 — De ovannämnda domarna av den 12 juni 1990 i målet Tyskland mot kommissionen, punkt 28, av den 1 oktober 1998 i målet Italien mot kommissionen, punkt 59 och av den 28 oktober 1999 i målet Italien mot kommissionen, punkt 7.

22 — Den sammanfattande rapporten (s. 103).

23 — Ibidem.

24 — Svaromålet (punkterna 24 och 26) och dupliken (punkterna 3—5).

27. Detta krav på oberoende är emellertid inte uppfyllt i förevarande mål. Det är nämligen ostridigt [25] att de prov som analyserats av det privata laboratoriet Consulchimica de Crotone har tagits av företaget som lagrade spannmålen och inte av en oberoende person. Republiken Italien har för övrigt medgett att denna omständighet kan ha en skadlig inverkan på objektiviteten vad gäller resultaten av analyserna, eftersom det är lagerhållaren som vid AIMA skall svara för beslutet om inköp av spannmålen liksom den eventuella försämringen av produkterna under lagringstiden.

28. Mot denna bakgrund anser jag att sökandens intyg från analyserna av produkterna inte är av sådant slag att de kan vederlägga kommissionens uppgifter. Jag föreslår således att domstolen förklarar att talan i denna del inte kan vinna bifall på den första grunden.

2. Frågan om det gjorts en felaktig bedömning vid beräkningen av de omtvistade produkternas kvantitet

29. Republiken Italien har gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning då den beräknade att den andra kvantiteten vete uppgick till 38 228,064 ton. Republiken Italien har understrukit att CCIA, vid den kontroll som utfördes i mars månad 1995, uttryckligen konstaterade att kvantiteten vete som innehölls av företaget Coop. San Giorgio uppgick till 37 042,795 ton, det vill säga till 1 185,269 ton mindre än den kvantitet som kommissionen har hävdat. Trots att de italienska myndigheterna underrättade kommissionen om denna uppgift under mars månad 1999, har kommissionen vidhållit den omtvistade korrigeringen på den föreslagna nivån, det vill säga på 38 228,064 ton. I det här avseendet kan denna korrigering således inte rättfärdigas.

30. Jag delar inte Republiken Italiens uppfattning.

31. Det framgår av handlingarna i målet [26] att CCIA, vid kontrollen som utfördes i mars 1995, konstaterade att en kvantitet på 37 042,795 ton durumvete som fanns i lager hos företaget Coop. San Giorgio var av dålig kvalitet och att en annan kvantitet på 1 185,269 ton saknades. Kommissionen påförde således en finansiell korrigering i överensstämmelse med dessa två kvantiteter genom att ta upp den försämrade kvantiteten och den saknade kvantiteten till samma värde.

32. I förevarande mål har Republiken Italien emellertid inte anfört några bevis till stöd för sin talan. Republiken Italien har inskränkt sig till att påpeka att rapporten från CCIA innehas av kommissionen. [27] Eftersom sökanden inte bevisat att kommissionens uppgifter är felaktiga, skall Republiken Italiens talan inte vinna bifall i denna del.

25 — Se svaromålet (punkt 26) och dupliken (s. 2 och 3).

26 — Se särskilt kommissionens skrivelse nr 22783 av den 25 mars 1999 (punkt 8) (bilaga 5 i ansökan).

27 — Dupliken (s. 3).

III — Försäljningen av durumvete till Algeriet

A — *Tillämpliga bestämmelser och bakgrund*

33. I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 av den 28 juli 1993 [28] föreskrivs att försäljning av spannmål som köps upp av interventionsorgan skall ske genom anbudsförfarande.

34. Kommissionen har genom förordning (EG) nr 2668/94 av den 31 oktober 1994 [29] givit det italienska interventionsorganet tillstånd att bjuda ut 148 000 ton durumvete i form av couscous till försäljning för export till Algeriet. I artikel 11.2 föreskrivs att anbudsgivaren skall ställa en säkerhet på 50 ecu per ton durumvete för att säkerställa genomförandet av skyldigheten att exportera och importera produkterna till Algeriet. Ett första belopp på 25 ecu per ton skall enligt samma artikel avsättas innan spannmålen bortfraktas. I artikel 11.2 anges att det totala beloppet för säkerheten skall frisläppas inom två veckor från den dag då anbudsgivaren lämnat bevis på att durumvetet verkligen kommit fram till Algeriet. I artikel 11.4 preciseras slutligen att betalning av försäljningspriset för vetet liksom för exporten av couscous inom de angivna tidsfristerna utgör ett "primärt krav" i den mening som avses i artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 [30]. Denna senare förordning innehåller bestämmelser avseende systemet med säkerheter som krävs enligt flera av gemenskapens förordningar inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. [31]

35. Kommissionen har den 10 mars 1995 genom antagande av förordning (EG) nr 545/95 [32] ändrat förordning nr 2668/94. Kommissionen har i denna förordning föreskrivit att det totala säkerhetsbeloppet skall frisläppas två veckor från och med den dag då anbudsgivaren lämnat bevis på att "det primära kravet som avses i artikel 4 har uppfyllts".

36. I förevarande mål har kommissionen ansett att den italienska förvaltningen har frisläppt säkerheten som ställts av företaget Italgrani SpA, ett av de företag vars anbud antagits, utan att det hade lämnat bevis på att produkternas försäljningspris hade betalats. Kommissionen har således påfört en finansiell korrigering på 1 923 101 478 ITL, vilken motsvarade beloppet på säkerheten som skulle ha ställts.

28 — Förordning om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan (EGT L 191, s. 76; svensk specialutgåva, område 3, volym 51, s. 88).

29 — EGT L 284, s. 45.

30 — Förordning om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter (EGT L 205, s. 5; svensk specialutgåva, område 3, volym 19, s. 55). Beträffande detta begrepp, se bland annat det förslag till avgörande som jag föredrog samtidigt som förevarande förslag till avgörande i det vid domstolen anhängiggjorda målet C-177/00, Italien mot kommissionen.

31 — Första skälet.

32 — EGT L 55, s. 27.

B — *Förfarandet*

37. Republiken Italien har gjort gällande att kommissionen har åsidosatt principen om rättssäkerhet. Enligt Republiken Italien har den omtvistade korrigeringen grundats på det förhållandet att anbudsgivaren inte uppfyllt de skyldigheter som är föreskrivna i artikel 11.2 i förordning nr 2668/94 i dess lydelse enligt förordning nr 545/95. Denna senare förordning var emellertid inte tillämplig vid tidpunkten för de omtvistade händelserna. Kommissionen har således tillämpat dessa bestämmelser retroaktivt och på ett olagligt sätt.

38. Liksom kommissionen anser jag att detta argument är ogrundat.

39. Det framgår av handlingarna i målet [33] att den omtvistade korrigeringen, till skillnad från vad Republiken Italien har gjort gällande, inte har vidtagits i strid med artikel 11.2 i förordning nr 2668/94 i dess lydelse enligt förordning nr 545/95. Kommissionen har tvärtom ansett att den italienska förvaltningen inte har kunnat frisläppa säkerheten från företaget Italgrani SpA med mindre än att detta företag uppfyllde de skyldigheter som föreskrivs i artikel 11.4 i förordning nr 2668/94. Denna senare bestämmelse har emellertid inte ändrats genom förordning nr 545/95, vilket medför att talan inte skall bifallas på grund av vad som anförts avseende retroaktiv tillämpning av den gemenskapsrättsliga lagstiftningen.

33 — Den sammanfattande rapporten (s. 105).

40. Av handlingarna i målet framgår dessutom att den omtvistade korrigeringen lagligen kan rättfärdigas. I enlighet med artikel 11.4 i förordning nr 2668/94 utgör inköpspriset för vete liksom den faktiska exporten av couscous inom de föreskrivna tidsfristerna ett primärt krav i den mening som avses i artikel 20 i förordning nr 2220/85. I artikel 21 i samma förordning, vilken är tillämplig i förevarande mål [34], preciseras att säkerheten skall frisläppas när det bevismaterial är framlagt som styrker att alla primära krav har uppfyllts. I artikel 22 föreskrivs däremot att en säkerhet skall förverkas till interventionsorganet när ett primärt krav inte har uppfyllts.

41. I förevarande mål är det emellertid ostridigt att företaget Italgrani SpA har underlåtit att betala inköpspriset för den kvantitet durumvete som tilldelats det genom anbudsförfarande. [35] Så länge anbudsgivaren inte uppfyllt ett primärt krav i den mening som avses i artikel 20 i förordning nr 2220/85, kunde de italienska myndigheterna således inte frisläppa den säkerhet som anbudsgivaren ställt.

42. Mot denna bakgrund föreslår jag att domstolen inte bifaller talan i denna del.

34 — Förordning nr 2220/85 är enligt dess artikel 1 a tillämplig på säkerheter som skall ställas enligt bestämmelserna i förordning nr 2727/75.

35 — Se den sammanfattande rapporten (s. 105), ansökan (s. 5) och svaromålet (punkterna 29 och 30).

IV — Den finansiella korrigeringen på 9 965 368 843 ITL angående skillnaderna i lagren av vete, korn och majs

A — *Bakgrund*

43. Kommissionen påförde en finansiell korrigering på grund av de skillnader som mellan slutet av räkenskapsåret 1994 och början av räkenskapsåret 1995 konstaterades i de lager av vete, korn och majs som hade deklarerats av de italienska myndigheterna.

44. Sålunda uppgick den deklarerade kvantiteten vad gäller vetet vid slutet av räkenskapsåret 1994 till 361 ton, medan den deklarerade kvantiteten vid början av räkenskapsåret 1995 var 636,3 ton (det vill säga en ökning med 275 ton). Vad gäller kornet, uppgick den deklarerade kvantiteten vid slutet av räkenskapsåret 1994 till 80 039,67 ton, medan den deklarerade kvantiteten vid början av räkenskapsåret 1995 var 52 195,07 ton (det vill säga en minskning med 27 844,6 ton). Vad slutligen gäller majsen, uppgick den deklarerade kvantiteten vid slutet av räkenskapsåret 1994 till 27 371,061 ton, medan den deklarerade kvantiteten vid början av räkenskapsåret 1995 uppgick till 62 817,324 ton (det vill säga en ökning med 35 446,263 ton).

45. Kommissionen beslutade att de italienska myndigheterna skulle påföras värdet som förts över från de överskjutande kvantiteterna av vete och majs, liksom motvärdet för de saknade kvantiteterna av korn. Det totala beloppet på korrigeringen uppgår till 9 965 368 843 ITL.

B — *Republiken Italiens skäl*

46. Republiken Italien har anfört att de omtvistade korrigeringarna saknar grund. Till stöd för sitt påstående har Republiken Italien anfört följande skäl: [36]

"Den italienska regeringen har påpekat att rättelserna av lagren beror på att den italienska förvaltningen under oktober månad 1994 genomförde den obligatoriska justeringen av det faktiska lagret, såsom det var konstituerat... efter kontrollinventeringen som utförts av företaget CCIA.

...

Kommissionens tillvägagångssätt är opportunistiskt, eftersom det medfört ekonomiska fördelar för kommissionen att den

36 — Ansökan (s. 6).

italienska förvaltningen i vederbörlig ordning anpassat det bokförda lagret efter den kvantitet som rent faktiskt fanns i lager. Kommissionen har nämligen kommit i åtnjutande av å ena sidan 'det överförda värdet' som uppstått till följd av ökningen av lagret av vete och majs, utan att ge den italienska staten samma möjlighet vad gäller lagret av korn... och å andra sidan det värde som på grund av minskningen av lagret av korn, beräknats på grundval av förordning... nr 3597/90, eftersom detta senare värde inte var baserat på det faktiska svinnet av produkten.

... om kommissionens resonemang godtas, skall även den italienska förvaltningen tillerkännas följande positiva korrigeringar:

1) Återbäring till den italienska staten för minskningen av det överförda värdet för 27 844,600 ton korn som den påförts för räkenskapsåret 1994.

2) Tekniska kostnader för lagring (budgetpost 1011.03) av 35 446,263 ton majs under räkenskapsåret 1994, vilka deklarerats och återfunnits på grund av analysen av inventeringskontrollerna som utförts av företaget CCIA. Ökningen av dessa kostnader berodde på att denna kvantitet inte hade beaktats i tabellerna vid EUGFJ för räkenskapsåret 1994.

3) Tekniska kostnader för lagring (budgetpost 1011.03) av 275 ton vete under räkenskapsåren 1992, 1993 och 1994. Denna kvantitet hade lagrats på grund av att den totala mängd på 5 000 ton vete som skulle lämnas som livsmedelsstöd till Albanien under december 1992 inte hade levererats."

C — *Bedömning*

47. Enligt min mening uppfyller inte vad Republiken Italien anfört de villkor som föreskrivs i artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler. Det är inte möjligt att utifrån de argument som Republiken Italien har framfört identifiera de omständigheter och rättsregler som talan grundas på. Även om det är riktigt att kommissionen har kunnat framföra sitt försvar tack vare den ställning kommissionen intar under det administrativa förfarandet, har domstolen däremot endast möjlighet att utöva sin rättsliga kontroll på grundval av omständigheterna som angivits i ansökan. I detta avseende skall det erinras om att det inte ankommer på domstolen att i sökandens eller hans advokats ställe efterforska och identifiera uppgifter, vilka skulle kunna utgöra stöd för slutsatserna som framförts

i ansökan. Yrkandet avseende den fjärde korrigeringen kan således inte tas upp till sakprövning.

V — Korrigeringen på 2 502 127 250 ITL, vilken motsvarar beloppet på korrigeringar som verkställts i en tidigare månatlig deklaration (vete, korn och majs)

A — *Bakgrund*

48. Kommissionen påförde en korrigering på 2 502 127 250 ITL för att korrigera en felaktighet som de italienska myndigheterna hade gjort i en årlig deklaration. Vid upprättandet av de årliga tabellerna till EUGFJ för räkenskapsåret 1995 hade den italienska förvaltningen nämligen underlåtit att ta med de korrigeringar som kommissionen i enlighet med artikel 9.7 i kommissionens förordning (EEG) nr 2776/88 av den 7 september 1988 [37] hade verkställt i en månatlig deklaration.

37 — Förordning om de uppgifter som medlemsstaterna skall sända in för bokföring av de utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 249, s. 9; svensk specialutgåva, område 3, volym 27, s. 147).

B — *Republiken Italiens skäl*

49. Republiken Italien har ansett att kommissionen genom den omtvistade korrigeringen ålagt Republiken Italien dubbel bestraffning. Republiken Italien har anfört följande skäl: [38]

"1) I den tolfte månatliga deklarationen för räkenskapsåret 1995 har den italienska förvaltningen lämnat följande uppgifter i tabell 8 rad 1 och tabell 52 rad 30:

— Lagret av majs den 1 oktober 1994 motsvarar 27 371,061 ton.

— Tekniska kostnader (budgetpost 1011.006): 472 481 200 ITL.

38 — Ansökan (s. 7 och 8).

— Finansiella kostnader (budgetpost 1012.006): 141 376 660 ITL.

— Övriga kostnader (budgetpost 1013.006): 2 946 864 571 ITL.

2) Kommissionen har genom skrivelse nr 12367 av den 19 mars 1996 (se dokument E1) underrättat de italienska myndigheterna om nödvändigheten av att för räkenskapsåret 1995 genomföra de korrigeringar som föreskrivs i förordning nr 2776/88 — korrigeringar vilka orsakats av att kommissionen inte beviljat stöd för de ovannämnda kostnaderna... Genom skrivelse nr 22990 av den 14 juni 1995 har kommissionen meddelat sitt beslut att inte acceptera ifrågavarande 27 371,061 ton för offentlig intervention på grund av att denna kvantitet försämrats genom en naturkatastrof som drabbat företaget Cavalli.

3) Kommissionen har senare, vid avslut av räkenskaperna för räkenskapsåret 1994, med anledning av förlikningsförfarandet beslutat att påföra den italienska förvaltningen två 'negativa korrigeringar' (448 148 256 ITL och 123 262 537 ITL) beträffande den volym majs som fanns lagrad hos företaget Cavalli samt en 'positiv korrigering' på 8 132 491 172 ITL. Samtliga korrigeringar har i vederbörlig ordning upptagits under punkt 4.5.1.3.2 i den sammanfattande rapporten (bilaga II).

Härav följer att den 'negativa korrigering' som föreslagits enligt artikel 9 i förordning... nr 2776/88 saknar grund i det avseendet att den å ena sidan står i strid med de beslut som fattats under förlikningsförfarandet för räkenskapsåret 1994 och å andra sidan innebär en dubbel bestraffning till nackdel för den italienska förvaltningen som motsvarar följande belopp:

— 472 481 200 ITL för budgetpost 1011.006,

— 141 376 660 ITL för budgetpost 1012.006, och

— 2 946 864 571 ITL för budgetpost 1013.006."

C — *Bedömning*

50. Vad Republiken Italien anfört uppfyller inte de villkor som föreskrivs i artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler. Det är inte möjligt att utifrån de argument som Republiken Italien har framfört identifiera de omständigheter och rättsregler som talan grundas på. Även om det är riktigt att kommissionen har kunnat framföra sitt försvar tack vare den ställning kommissionen intar under det administrativa förfarandet, har domstolen däremot endast möjlighet att utöva sin rättsliga kontroll på grundval av omständigheterna som angivits i ansökan. Såsom redan har konstaterats, ankommer det inte på domstolen att i sökandens eller hans advokats ställe efterforska och identifiera uppgifter, vilka skulle kunna utgöra stöd för slutsatserna som framförts i ansökan. Yrkandet avseende den femte korrigeringen kan således inte tas upp till sakprövning.

VI — Avräkning för fakturor avseende spannmål i offentliga lager

51. Republiken Italien har slutligen åberopat att, vilket enligt dess egna uppgifter [39] inte rör det omtvistade beslutet, den under förlikningsförfarandet ansökt om att den i enlighet med avräkningen för fakturor avseende spannmål i offentliga lager skulle tilldelas 11 952 457 079 ITL. Republiken Italien har framhållit att den skulle drabbas av dubbel bestraffning om kommissionen inte tillerkände den detta belopp.

52. Enligt artikel 38.1 d i domstolens rättegångsregler skall varje ansökan genom vilken talan anhängiggjorts innehålla uppgifter om sökandens yrkanden. I förevarande fall avser emellertid vad Republiken Italien åberopat en rättsakt som den inte yrkat att den skall ogiltigförklaras. Talan kan således inte tas upp till sakprövning i denna del.

VII — Rättegångskostnader

53. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna och eftersom den senare har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.

39 — Ansökan (s. 8).

VIII — Förslag till avgörande

54. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag således att domstolen skall

1) ogilla talan, och

2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.